

оногова, който е главният виновникъ на днешното тържество.

Господа!

Историята на политическото ни освобождение, както всѣка история, си има своитѣ ръководящи начала. Ето едно отъ тия начала, което е начало на началата и което гласи така:

Игото е тъмница, ключоветѣ на което се намиратъ въ джебоветѣ на оногова, който въ нея се излежава“.

Прочее, който иска да се отърве отъ игото, трѣбва да растършува джебоветѣ си, да намѣри ключоветѣ тъмнични и съ собственитѣ си ръцѣ тъмницата да отвори.

Да, игото е тъмница! И въ тая мръсна тъмница, господа, българскиятъ народъ петстотинѣ години наредъ лѣниво се е излѣжавалъ — излежава се е той, безъ да се сѣща, че ключоветѣ тъмнични се намиратъ въ неговитѣ собствени джебове.

И въ тая епоха на политическа лѣнивость — епоха на безкуражието — намѣри се единъ изъ между многото обезкуражени, който има куража на роба сѣпнато да каже:

„Робе, стрѣсни се, робе, събуди се! народе, растършувай джебовете си робски, намѣри ключоветѣ тъмнични, отвори тъмницата мръсна, излѣзъ на видѣлината Божия, и влѣзъ въ царството на правдата и свободата.

И този единъ, който има куража сѣпнато на раята така да каже, се казваше **Василъ Левски Дяконътъ** — синътъ на Гина Кунчева.

И нему благодарниятъ народъ паметникъ въздигна.

Ето и паметникътъ му, издѣланъ отъ трупове гранитни.

Ето и ликътъ му, въ бронза излѣтъ — ликъ, който на вѣки-вѣковъ въ душата на градоуцитѣ поколения ще се отпечата.

Ето и благодарниятъ народъ, дошелъ тукъ днесъ по-честъ на паметта му да отдаде.